



DIARI DE SESSIONS DE LA
**COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT
I ORDENACIÓ TERRITORIAL**
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 59

Presidència
de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta

Sessió celebrada dia 26 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Elaboració del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

834

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió de la comissió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, Sra. Presidenta, Fernando Rubio substitueix Antònia Vallès.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Sí, presidenta, José María Camps substitueix Jaime Fernández.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sra. Presidenta, jo no som membre de la comissió, el que passa és que avui hi assistesc per poder defensar les esmenes.

Elaboració del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Passam al debat del punt únic de l'ordre del dia d'avui, relatiu a dictaminar el Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, presidenta. Així com li he comentat, i ho he dit a la resta de portaveus, si seria possible alterar l'ordre del dia per poder intervenir jo primer; ja que no puc votar a la comissió, poder tenir el debat en primer lloc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí. Pot defensar les seves esmenes, les esmenes RGE núm. 13239, 13240, 13241, 13242, 13243, 13244, 13245, 13246, 13247, 13248, 13249, 13250, 13251, 13252, 13254, 13255, 13256, 13257, 13259, 13260, 13261, 13262, 13263 i 13264/13, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Per defensar aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer i té un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, presidenta. Les esmenes que he presentat les donaria per defensades, i el fet que no hagi pogut participar també a la ponència, també miraré, idè..., m'estalviaré el debat de les esmenes que han presentat els altres grups també en el Plenari. Així tendrem més temps també per mirar-les.

No sé com funcionarà, però sé que se m'ha proposat una sèrie de transaccions a una sèrie d'esmenes, i també els he de dir que acceptarem les transaccions que ens presentaran.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Presidenta, simplement per comunicar-li que la diputada Margalida Font no pot assistir avui i m'ha sol·licitat que li comunicui que dona per defensades les seves esmenes, i així mateix que retira les esmenes 1369, 1374... Perdó, 13069, 13074 -és el número que m'ha donat- i 13077. I que així mateix retiraria la 13093, atès que ha arribat a un acord de transacció amb la Sra. Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdó, la tretze mil...

EL SR. BORRÀS I BARBER:

93, que ha arribat a un acord de transacció amb la Sra. Virtudes Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Doncs en primer lloc passarem al debat...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Disculpi, Sra. Presidenta. No sé com..., a efectes de contestar al Sr. Pastor, a les seves esmenes, quan, en quin moment... processal hem de dir que hem transaccionat quatre de les esmenes presentades per ell, que han estat facilitades als altres grups i que han estat facilitades també a la Mesa, que són la 13244, la 13250, la 13252 i la 13256.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei, les esmenes RGE núm. 13096, 13098, 13099, 13103, 13104, 13106, 13110, 13113, 13118, 13119, 13120, 13121, 13125, 13126, 13127, 131128, 13129, 13130, 13132, 13133, 13134, 13136, 13137, 13139, 13141, 13142, 13149, 13159, 13160, 13161, 13163, 13164, 13165, 13166, 13167, 13170, 13171, 13173, 13174, 13176, 13177, 13183, 13184, 13187, 13188, 13189, 13190, 13191, 13198, 13200, 13201, 13202, 13203, 13204, 13205, 13208, 13209, 13210, 13211, 13214, 13215, 13216, 13218, 13219, 13220, 13221, 13222, 13223, 13224, 13225 i 13226/13, del Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar aquestes esmenes intervé el Sr. Carbonero, per un temps de vint minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull d'entrada, en nom del Grup Parlamentari Socialista, agrair i mostrar la satisfacció pel decurs de la ponència. Creim que la ponència ha estat una ponència, a diferències d'altres lleis en què jo he participat, ha estat una ponència intensa, s'ha pogut discutir, tots hem defensat les nostres esmenes, hi ha hagut esmenes dels diferents grups de l'oposició i també del Grup Popular, i lògicament hi ha

esmenes del nostre grup que són inacceptables pel Partit Popular perquè afecten el contingut de fons del projecte de llei que estam tractant. N'hi ha hagut d'altres que s'han acceptat, un 36% de les presentades pel nostre grup s'han acceptat; són més de caràcter tècnic, de caràcter de redacció.

Però en qualsevol cas em qued amb el tarannà de la ponència, crec que ha estat una feina positiva, i ho vull dir perquè quan la Sra. Marí aquí va dir que la ponència seria una ponència constructiva, de fer feina, d'intentar aproximar posicions, jo la veritat és que vaig ser escèptic i ho vaig manifestar, i per tant, una vegada passada la ponència vull dir que ella tenia raó, i no tanta jo, i per tant gràcies pel tarannà de la ponència i gràcies també per haver acceptat que el debat d'avui no es limiti als deu minuts reglamentaris, sinó que tenguem la possibilitat..., jo esper no exhaurir els vint minuts, però sí tenir la possibilitat de poder parlar de temes que són temes tècnics i temes complexos sense haver de mirar el rellotge. Ja dic que no crec exhaurir els vint minuts, però en qualsevol cas, moltes gràcies.

Aquesta comissió pot tenir dues vessants. Una, jo crec que el Sr. Pastor ja l'ha inaugurada una mica, i és no intentar donar arguments aquí que després repetim en el plenari, per tant dues vegades ens vegem les cares per repetir els mateixos arguments. Per tant jo voldria donar un caire més constructiu a aquesta comissió, i intentar fixar-nos un objectiu, que és el que ens hem fixat el nostre grup, que algunes esmenes que creim que a la ponència no han estat ben rebudes i que tenen un contingut que millora el text, des del meu punt de vista, sense cap dubte, que no tenen una càrrega política com la poden altres, evidentment bastants de les que no s'han acceptat, i jo m'atreviria a dir que encara, a diferència, aquesta vegada, de la Sra. Marí, encara tenc l'esperança que en aquesta comissió els puguem convèncer i puguem incorporar el text o una transacció, el que vulguin dir, en relació amb els aspectes que ara diré. L'objectiu és el de sempre, el mateix que va presidir la presència de la presentació de les nostres esmenes, la presència a la ponència, i és aconseguir entre tots un text d'una llei molt important per a la comunitat autònoma, però un text més consensuat del que està ara, i també més aproximat al contingut de les lleis estatals del sòl, que després passa que es poden generar problemes que ningú no desitja.

En primer lloc em referiré al contingut de l'article 29 del projecte de llei, anomenat "actuacions de transformació urbanística". Aquí la llei fa una definició que se separa de manera molt clara del que diu la llei estatal en relació amb aquest tema. Les conseqüències d'aquesta separació no és només un incompliment de la llei estatal, que és una llei bàsica i que en conseqüència s'ha de poder complir, sinó que es crea una indefinició, una indeterminació que afecta de manera molt clara als ciutadans propietaris de sòl. És a dir, què és una transformació urbanística? Doncs passar un sòl del seu concepte de sòl rural, passar a tenir un concepte de sòl reformat, de sòl ordenat, de sòl, en definitiva, urbà, perquè ens entenguem. Llavors la llei del sòl estatal estableix, a l'article 14, que les actuacions de transformació urbanística són aquelles que bé són d'urbanització o són de dotació. Urbanització, això ho sabem tots; què és urbanitzar?, doncs dotar de serveis urbanístics un terreny que no en tenia o implementar aquests serveis que encara manquen. I dotar és proporcionar, a aquells sòls en què hi hagi mancances de dotacions públiques o privades,

proporcionar aquestes dotacions d'acord amb les previsions del planejament. Aquestes actuacions es poden fer en sòl urbà o en sòl urbanitzable, però el concepte, a la llei de sòl estatal, entenc jo que queda clar.

Què diu el projecte de llei que avui estam dictaminant? Article 29.1, transformació urbanística: són actuacions de transformació urbanística aquelles que són de transformació -i per tant ja repeteix el concepte de la definició- o bé són de reordenació o complexió de la urbanització, és a dir, dos conceptes, transformació o reordenació. Article 29.2, transformació: són aquelles que són noves urbanitzacions a sòl urbanitzable, reforma integral a sòl urbà o dotació. I ja, sorpresa, el 29.3 diu que les de reordenació complexió, que havien quedat incloses en el 29.1 com a operacions o com a actuacions de transformació urbanística, aquestes no són en la majoria dels casos actuacions de transformació urbanística. Per tant hi ha aquí una manca de rigor, a les definicions aquestes, que no s'entenen gaire, i no s'entenen gaire sobretot quan anam a casos concrets, i el cas concret d'aquesta llei.

I el cas concret que ocupa a les nostres illes més preocupant, és el dels falsos urbans, és a dir, aquells terrenys que estan classificats com a urbans però que no tenen condicions perquè es puguin classificar com a urbanitzats, és a dir, són terrenys en situació de terrenys rurals pendents de la seva urbanització. Què passa amb aquests sòls?, quina d'aquestes categories que estableixen el 29.1, 29.2, 29.3, se'ls podrà aplicar als efectes que compleixin amb la cessió obligatòria del 10% que estipula aquesta llei -la llei estatal, entre el 5 i el 15%, vostès han dit el 10%; bé, el percentatge no és un tema preocupant, en aquest cas es manté el 10 que a més és una xifra bastant clàssica- per a sòls urbans? El 15 per a sòls urbanitzables en virtut d'una esmena que ha presentat el Grup Popular i que nosaltres votàrem a favor. Però la nostra esmena, la nostra idea en relació amb aquests articles és que és necessari que els terrenys que avui són urbans i que s'ha de fixar per llei i pel planejament el contingut del dret de la propietat d'aquests terrenys, doncs que això quedi clar, que no hi hagi una indefinició en relació amb el fet de si han de cedir o no, en virtut d'una definició des del meu punt de vista molt poc clara.

Què és una reforma integral? No és una reforma interna que, bé, que això derivaria del títol dels plans especials de reforma dels sòls urbans; ni tampoc és una àrea de rehabilitació integral, que derivaria de la definició de les àrees de rehabilitació integral, ARI, de la llei estatal d'habitatge. Per tant és una reforma integral aquella en què segons la llei es renoven de manera total els serveis urbanístics amb demolició i tornar a fer de tota l'edificació, etc., és a dir, casos que són molt poc freqüents; el més freqüent és el dels sòls urbans que no estan urbanitzats, i per tant nosaltres creim que la definició que preveu la llei del sòl de dividir les operacions de transformació urbanística en urbanització i dotació, i fixar que en els dos casos, en els dos casos, s'ha de cedir el 10 -de 0 al 15 diu la llei- en sòl urbà de l'edificabilitat mitja ponderada, doncs ens pareix molt més clar i molt més adient, i per tant pregariem que sobre aquest aspecte ens donin la seva opinió, i si és possible o no encara arribar a qualche tipus d'acord.

A més em preocupa un altre article, que ja en vàrem parlar a la ponència però no hi va haver manera que entenguessin els meus raonaments, i segurament és perquè no em vaig explicar bé, i els tornaré a repetir a veure si aquesta vegada ho faig una mica millor. Normes d'aplicació directa. Normes d'aplicació directe, article 67. Clàssicament les normes d'aplicació directa són aquelles que el reglament de planejament del 78, del 78, vigent a la nostra comunitat autònoma en aquests moments, són aquelles que proporciona de forma directa la llei per tal de poder salvar situacions que, si no ho fa directament la llei, doncs esdevenen molt complicades. Són normes de protecció paisatgística, i s'apliquen sempre, en tots els casos, hi hagi o no hi hagi planejament.

Diu l'article 98 del Reglament de planejament: *“Las construcciones habrán de adaptarse en lo básico -escolti bé, eh?- las construcciones habrán de adaptarse en lo básico al ambiente en que estuvieran situadas, y a tal efecto no se permitirá que la situación, masa, altura de los edificios, muros y cierres o la instalación de otros elementos limite el campo visual para contemplar las bellezas naturales, rompa la figura y la armonía del paisaje o la perspectiva propia del mismo. Las limitaciones a que se refieren los números anteriores tendrán aplicación en todo caso, existan o no aprobados planes de ordenación o normas complementarias subsidiarias de planeamiento”*.

Què diu la llei? Recordin, Reglament de planejament, *“las construcciones habrán de adaptarse en lo básico al ambiente en que estuvieran situadas”*; què diu la llei, l'article 67? *“El planejament urbanístic, quan defineixi l'ordenació urbanística, determinarà que les construccions s'adaptin”*. I això és una norma d'aplicació directa? No pot ser més diferida. A qui difereix?, al planejament. No fa una norma d'aplicació directa, i la titula *“Norma d'aplicació directa”*; copia la norma d'aplicació directa en part del Reglament de planejament, però no l'aplica de manera directa, l'aplica a través del planejament, amb la qual cosa es crea una altra vegada una situació que en aquesta comunitat és una situació..., serà difícil d'entendre, perquè en aquesta comunitat la norma d'aplicació directe, l'article 98 del Reglament de planejament, està consolidat, no només jurídicament, sinó amb sentències, sentències fermes, conegudes, de casos molt coneguts, que la Sala del Contenciós ha pres com a doctrina l'article 98 del Reglament de planejament, i l'ha aplicat i hi ha hagut demolicions, algunes molt conegudes i molt sonades, en base a l'aplicació d'aquest article, d'aplicació directa.

I ara vostès diuen *“no, haurà de ser el planejament que ho digui”*. Bé, però el planejament, el planejament de caràcter general, el planejament general, el planejament municipal, difícilment entre en el detall que estipula aquesta norma, i precisament per això aquesta norma és una norma que s'ha mantingut en aquesta comunitat i s'ha aplicat de manera lògicament proporcionada, com fan els tribunals, però de manera molt seguida i molt clara. Què passarà ara? Que fins que no estiguin els planejaments adaptats a aquesta llei ja veurem com es pot aplicar aquesta norma.

Per tant, jo els demanaria, si volen fer una norma d'aplicació directa, aquí estam per consensuar el seu contingut, però no li diguin a una norma d'aplicació directa una que és d'aplicació diferida ni més ni manco que es facin els planejaments. Els posaré un exemple, en aquests moments hi ha un debat sobre un restaurant que vol fer l'església al costat de l'oratori de Portals justament al límit del penya-segat de Portals, i diuen, bé, és que el planejament no acaba de dir si es pot o no es pot i addueixen a l'informe que acompanya la sol·licitud de llicència que s'aplica de manera directa, aquesta sí que és de manera directa, s'aplica la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de turisme de les Illes Balears.

Per tant, per a l'aplicació directa d'una llei, d'una disposició addicional de la llei que permet unes certes ampliacions a establiments turístics i tal, resulta que compareix a un lloc que hi ha una implicació paisatgística brutal, és un dels llocs on és més difícil poder fer qualque cosa, doncs, compareix com si fos un ovni, la veritat és que fins i tot la forma de l'edifici dóna peu a aquesta interpretació, un aparell allà, idè... amb aquesta norma del reglament del planejament tenim la capacitat d'intentar aplicar aquesta norma i no haver d'anar a qüestions tan recercades com l'ampliació prevista a l'addicional quarta de la Llei turística, a la qual ja m'he referit. Per tant, també els demanaria que en aquest cas intentessin que poguéssim arribar a un acord amb el text de la llei.

Sra. Presidenta, disculpi, em pot dir com vaig de temps?

LA SRA. PRESIDENTA:

Disset minuts, disset minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Disset?

LA SRA. PRESIDENTA:

Disset.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies. Bé, el darrer punt al qual voldria referir-me per intentar arribar a aproximar posicions és la reserva d'habitatges protegits. Estam d'acord amb el 30% urbanitzable, el 10% de sòl urbà, ja en aquest tema hi ha hagut moltes possibilitats de parlar-ne perquè a la determinació de la 7/2012, idè, hi ha hagut intervencions de l'Advocacia de l'Estat i, en conseqüència, és un tema del qual n'hem parlat.

Ara bé, nosaltres no estam d'acord amb les excepcions, creim que les excepcions que preveu la llei, l'article 41.e) no s'adapten al contingut de l'article corresponent de la Llei del sòl, no s'hi adapten, perquè la Llei del sòl diu que hi podrà haver excepcions que determinin la legislació urbanística, però sempre i quan es garanteixi a l'instrument d'ordenació el compliment íntegre de la reserva dins el seu àmbit territorial d'aplicació. I això és el que nosaltres demanam, demanam, bé, que hi hagi excepcions. Vostès diuen, un reglament del Govern, no havíem quedat que els reglaments els farien els consells insulars? No havíem quedat així? Ara resulta que per a això el reglament se'l queda el Govern, no el fan els consells insulars. Bé, ja ho discutirem, però un reglament, d'acord, un reglament on s'aprovin excepcions sempre i quan es garanteixi el que diu la Llei del sòl.

Nosaltres vàrem presentar una esmena amb un article nou, l'article 33 bis, per tal de recollir això que els he dit. I ja per acabar, perquè m'imagín que ja estic al punt final del temps que tenia, vull assenyalar que aquesta és una llei molt important, no cal tornar-ho a repetir, que és la primera vegada que en comissió, i pròximament en Ple, es tractarà aquest tema i, per tant, és una llei que pel seu contingut, per les seves conseqüències nosaltres creïem que hagués estat bo que hagués tengut un nivell de consens més alt, però en qualsevol cas, tampoc en segons quins aspectes tal com es presentaren no tenia moltes esperances que poguéssim arribar a aquests acords, tota vegada que hi ha temes que vostès entendran que hi hagi diferències, com l'amnistia a sòl rústic o la classificació de falsos urbans o l'exempció de clavegueram a determinades urbanitzacions.

Per tant, hi ha temes on hi ha diferències i no les podem consensuar, ara, aquells temes, com els que jo ara m'he referit, temes que, per altra part, vàrem parlar a la ponència jo crec que estaria bé que poguéssim intentar encara avui apurar el tema de la comissió per intentar aproximar posicions. Per tant, els deman que aproximïn posicions amb relació a això que els he explicat, i dic aproximïn, no dic que acceptin el nostre criteri; donam per defensades totes les esmenes i esperam que del debat d'avui i del debat que es pugui produir en el Ple encara hi hagi la possibilitat d'aquest 36% d'esmenes que han acceptat pugui pujar, sobretot, en aquests aspectes que avui he assenyalat. Jo crec que al final tots, tots, no només tots nosaltres, tots els ciutadans hi sortirem guanyant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Esmenes RGE núm. 13274, 13275, 13276, 13277, 13278, 13279, 13280, 13281, 13282, 13283, 13284, 13285, 13286, 13287, 13288, 13289, 13290, 13291, 13292, 13294, 13295, 13296, 13297, 13298, 13299, 13300, 13301, 13302, 13304, 13305, 13306, 13307, 13308, 13309, 13310, 13311, 13312, 13314, 13315, 13318, 13319, 13320, 13321, 13322, 13323, 13324, 13325, 13326, 13336, 13338, 13339, 13342, 13343, 13346, 13353, 13356, 13357, 13359, 13360, 13361, 13367, 13369, 13374, 13375, 13376, 13382, 13383, 13384, 13385, 13386, 13387, 13388, 13389, 13391, 13392, 13393, 13394, 13395, 13396, 13397, 13398, 13399, 13400, 13401, 13402, 13403, 13404, 13407, 13408, 13410, 13411, 13412, 13413, 13414, 13416, 13417, 13418, 13424, 13425, 13426, 13427,

13428, 13429, 13430, 13433, 13437, 13438, 13439, 13440, 13442, 13443, 13444, 13445, 13446, 13447, 13448, 13449, 13451, 13453, 13454, 13455, 13456, 13457, 13458, 13459, 13460, 13462, 13463, 13464, 13467, 13468, 13469 pel que fa al punt 1, 13470, 13472, 13473, 13474, 13475, 13476, 13477, 13478, 13479, 13480, 13481, 13482, 13484, 13487, 13490, 13492, 13496, 13500, 13501, 13502, 13505, 13506, 13507, 13508, 13509, 13510 i 13511/13 del Grup Parlamentari MÉS.

Per defensar aquestes esmenes intervé el Sr. Abril, per un temps de vint minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, presidenta. No exhauriré els vint minuts, anava a fer una broma dient que només pel càstig per a la presidenta per haver hagut de llegir en veu alta totes aquestes esmenes per ventura ja val la pena haver-ne presentades i jo haver-me hagut de treballar unes esmenes que, com saben, no vaig redactar jo sinó el diputat que ja no forma part d'aquesta cambra, el Sr. Antoni Alorda.

Però bé, el nostre grup, com saben, ha presentat al voltant de 240 esmenes de les quals 75 han estat acceptades o transaccionades en ponència per part del grup que dona suport al Govern. Ja vaig advertir, de totes maneres, abans que iniciàssim els treballs de ponència en presència del conseller i del director general i de la diputada que ha treballat més aquesta... que ha coordinat aquesta ponència que ens en podrien haver aprovat 230, però que segurament n'hi havia almanco mitja dotzena que realment són aquelles que, d'alguna manera, resulten amb una discrepància de fons amb relació al text, que òbviament aquestes han estat rebutjades.

De la mateixa manera que tampoc crec que no hem de confondre el bon rotllo, l'actitud conciliadora, facilitadora ..., que pens que, i també ho ha destacat el Sr. Carbonero, hi ha hagut per part de l'oposició, pens que també per part del Grup Popular de facilitar entre tots el tràmit parlamentari, coneixedors que realment dels temes que realment ens preocupen a l'oposició, i particularment al meu grup, no hi havia massa voluntat de diàleg ni de consens.

Resulta difícil sintetitzar tot allò que voldríem expressar des del Grup MÉS, i sobretot allò que volem reflectir en tantes i tantes esmenes, unes més tècniques, evidentment, i altres més polítiques i intentaré fer-ho un poc a la meua manera, amb una exposició no tan focalitzada com la que ha fet el Sr. Carbonero, perquè jo no som tan optimista com ell i no crec que avui ens acceptin massa més del que se'ns ha acceptat fins ara, però sí que intentaré fer un resum molt ràpid encara que llavors segurament avanci part del que serà el debat en plenari, però també part del que ha estat ja el debat de les esmenes a la totalitat que es varen presentar anteriorment. I que aquest resum sigui també un poc de balanç del nostre grup amb relació a la feina de la ponència posant de manifest també allò que ens continua inquietant respecte d'aquest projecte de llei així com està en aquests moments i així com, supòs, que sortirà d'aquesta comissió.

En primer lloc, en el títol preliminar, que justament és un on més esmenes se'ns han acceptat, jo crec que és un bon indicador de veure on hem presentat més esmenes i d'on se'ns han acceptat més i d'on se'ns han acceptat menys, al títol preliminar justament és on més se'ns han acceptat proporcionalment, 20 de 33, em permetria dir que no té molt de mèrit, que jo crec que moltes d'aquestes esmenes, igual que les presentades pel Grup Socialista, sobretot aporten una millora a la redacció del text i era difícil no estar-hi d'acord. Justament és un títol on parlem de principis, però que llavors, i malgrat que se'ns ha acceptat tot això, pensam que l'aplicació de la llei acabarà contradient aquests principis, però bé.

De fet, el primer que he de dir és que ens va sorprendre que justament a aquesta llei no li posassin també l'adjectiu "sostenible", que ho solen posar a moltes actuacions impulsades des del Govern que llavors en la realitat tenen poc a veure amb això, però li podrien haver posat "lleï d'ordenació i ús sostenible del sòl", no per això hagués resultat més creïble ni això, evidentment, implica que hi hagi un resultat en termes de sostenibilitat mediambiental en la seva aplicació, però els pos només un exemple, d'una de les esmenes que se'ns ha acceptat, la 13438, que diu textualment: "en tant que funció pública l'ordenació urbanística no és susceptible de transacció", però clar, llavors te'n vas al final de la llei i veus la quantitat de disposicions transitòries que hi ha, que realment el que fan és establir un règim, diguem-ne, de compensacions sobretot amb el tema de rústic i de l'amnistia que esmentava el Sr. Carbonero, que d'alguna contradiuen aquest principi que sí que se'ns va acceptar una esmena. Jo crec que aquestes contradiccions n'hi ha al text, però sobretot crec que arribaran a l'hora d'aplicar la llei.

Llavors, en el títol primer, sobre el tema de règim urbanístic, aquí ja és clar que només ens n'han acceptat 2 de 14. Aquí pensam que, tot i que parlant no tant de principis, però sí de definicions, es manté aquesta concepció una mica laxa i, fins i tot, contradictòria del que és el sòl urbà amb relació a la llei estatal, introduint conceptes o eufemismes nous com els assentaments a medi rural, que d'alguna manera són un mitjà per arribar a unes determinades finalitats que persegueix la llei i que arriba fins a punts absurds o a extrems com l'article 30.2 quan s'introdueix el tema dels solars vinculats al tema dels assentaments en medi rural, que ens pot dur a situacions on a llocs o a indrets o a urbanitzacions que eren il·legals, al·legals o com es vulguin dir, es dona la possibilitat d'ampliar aquesta il·legalitat dins un nou règim que implicarà aquesta llei.

Evidentment en el sòl rústic el nostre grup ha presentat quantitat d'esmenes, tant per definir-lo com cal com per introduir-ho a la llei, perquè el que no val és introduir-lo al final per legalitzar tot allò que no està ben fet i no parlar-ne a l'hora de reglamentar, a l'hora d'ordenar, a l'hora de planificar.

Amb el tema de planejament hem presentat moltíssimes esmenes també, 78, n'han acceptat molt poques, 14. Saben que nosaltres som partidaris que la burocràcia no ens embulli amb aquest ni amb altres temes, però que als consells no se'ls poden llevar competències en un moment donat justament quan és una de les administracions que més en té i sobretot en matèria de planejament, en matèria d'ordenació; que s'han oblidat del paisatge, que sí estava també a l'esberrany del projecte de llei de l'anterior legislatura, i del patrimoni cultural, històric,

natural, tot i que també hem de reconèixer que en aquesta qüestió ens han acceptat tota una sèrie d'esmenes.

No han acceptat, en canvi, les relatives a les determinacions de reserva de sòl per a habitatge públic. Sí, en canvi, a l'article 42 d'alguna manera s'ha compensat aquest tracte de favor, per dir-ho d'una manera per ventura massa simple, en favor dels promotors que és inherent en aquesta llei amb el tema de les dotacions d'espai públic sí que les obligacions en matèria de reserva d'espais lliures públics s'ha ampliat de 18 a 20 metres quadrats per habitatge i de 6 a 7. Bé, no deixa de ser una qüestió positiva.

Ens hagués agradat aprofundir en l'apartat de planejament en temes de participació, tot i que a altres aspectes de la llei sí que s'han introduït millores pel que fa a l'accés a la informació.

Pel que fa als temes d'execució, de gestió i execució del planejament pensam que en el tema de les indemnitzacions es continua sent massa generós amb els promotors i s'hauria d'haver preservat, ja que és una llei que emana dels poders públics, una mica les administracions. En el tema de les expropiacions forçoses estam contents que s'hagi introduït alguna millora en el tema del dret de reallotjament, però hauríem volgut més.

En el tema de disciplina allò que més ens preocupa d'així com ha quedat el text, perquè sobretot es tractava de transposar a la llei el tema de silenci administratiu, pensam que no ha de predominar, diguem, no s'ha d'imposar a determinades qüestions relatives a les llicències. I on menys, menys, menys esmenes ens han acceptat evidentment és a les disposicions, que jo no sé si hi ha cap llei a la comunitat autònoma que tenguï tantes disposicions finals, no tantes, però transitòries i addicionals totes les que vulguin. Jo no sé si en el deu hi ha un límit legal o és que... i no n'han pogut posar més de deu de cadascuna, perquè sinó n'haurien posades més, eh?

Crec que és el que realment..., si podem parlar de coses que ens sobren i coses que ens falten a la llei per anar concloent en la meua intervenció, un dels apartats diguem de la llei on més coses sobren, la disposició, i tot ho tenim esmenat i d'aquestes ja vos dir que només 4 de 56, aquí no hem arribat a fer els deures, la sisena en el tema dels sòls transformats i tot el que d'alguna manera implica una amnistia a les construccions; la vuitena en el tema de l'exempció de la xarxa de sanejament que també es torna repetir a la transitòria quarta; a la transitòria tercera sobre el tema dels espais lliures a determinats nuclis; la setena on en lloc de parlar de reserves d'habitatge públic el que es fa és una moratòria sobre aquestes reserves que hi hauria d'haver, i, evidentment, la transitòria desena que és on més desacord podem tenir tant des del grup MÉS com des del conjunt de l'oposició perquè és realment una amnistia a sòl rústic amb l'advertència que ja vàrem dir..., ho va fer el Sr. Alorda quan va fer la defensa de l'esmena a la totalitat, que era un tema de les construccions il·legals a sòl rústic del passat, que nosaltres n'estàvem disposats a parlar, però no de fer taula rassa compensant simplement pel fet de passar per caixa.

A la derogatòria única trobam moltíssimes coses a faltar i d'alguna manera la sensació que ens queda, i crec que també qui hagi de treballar amb aquesta llei, és molta la gent que se'n veurà afectada, és aquesta sensació que en l'articulat ordenam, però quan arribam al final de la llei, a les disposicions, desordenam i obrim, i tot el que havíem tancat, ordenat, planificat d'alguna manera ho desregulam, ho desordenam a la part final de la llei i aquí també varem ficar... o varem introduir per part del nostre grup tota una sèrie d'esmenes de disposicions noves que trobam que s'haurien d'haver tingut en compte per a aquesta llei, el tema de règim urbanístic del sòl, però també del subsòl, el tema dels camps de golf, que d'això sí que realment falta moratòria en aquestes illes, el tema de la conservació d'espais de rellevància ambiental, la Xarxa Natura 2000, que pensam que no poden ser tractats per igual tots els espais a protegir, i el tema de les avaluacions d'impacte ambiental, que bé, la llei toca en determinats moments i que nosaltres insistim que haurien de ser integrades dins el planejament i en altres qüestions.

En definitiva, crec que és una llàstima perquè lleis tan importants com aquesta i que afecten un tema tan sensible a les Illes Balears, tan limitat com és l'espai, com és el territori, com és el sòl, igual que en matèria educativa, hauríem de menester de consensos ben amplis. Crec que el que hem fet en ponència, no sé si ho farem avui en comissió, és negociar, és contrastar idees si volen, però de diàleg i consens no n'hi ha hagut fins ara i és una pena perquè el que passarà és que en la propera legislatura si tot va bé i si no, l'altra, és igual, en això no es tracta d'especular, idò quan entrem nosaltres canviarem la llei i tornarem estar igual; i aquesta llei jo pens que era una oportunitat per, d'alguna manera, recollir i posar ordre a un balanç i a una història de les Illes Balears pel que fa a la protecció o l'ordenació del territori i l'urbanisme que tenia moltes normes de diferents interpretacions, de diferents èpoques que fins a un determinat moment totes anaven en la línia de la protecció del territori fins que ha arribat aquest govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al debat en contra, per part del Grup Parlamentari Popular intervé la Sra. Virtuts Marí, per un temps de vint minuts també.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, crec que avui i permetin-me que gastí un parell de minuts en la fase d'agraïments perquè crec que la feina feta pels grups parlamentaris, pel Grup Parlamentari Socialista, especialment pel Sr. Carbonero i pel Sr. Boned, pel Grup Parlamentari MÉS, primer pel Sr. Alorda i després pel Sr. Abril, pel Sr. Pastor, per la Sra. Font, pel Grup Parlamentari Popular, especialment per la Sra. Bosch, per la Sra. Sugrañes i pel Sr. Rubio, la col·laboració del Govern tant en l'elaboració del projecte de llei com en la participació en ponència del Sr. Joan Mesquida, director general, per ajudar-nos a buscar el millor text i aclarir aquells aspectes que realment es podien discutir i en què convenia aprofundir, la magnífica feina dels serveis de la cambra, destacant especialment la col·laboració inestimable,

com sempre, del lletrat Sr. Joan Ferrer i del funcionari que dóna suport a aquesta comissió, Sr. Tous.

Volem que tots aquests agraïments constin en acta perquè si avui estam en condicions d'aprovar en comissió el dictamen de la ponència, que és el tràmit més avançat al qual ha aconseguit arribar en aquesta comunitat autònoma una llei del sòl, és precisament gràcies a la feina de molta gent. Crec que és molt bo que aquesta llei hagi tengut moltes esmenes, 453 si no ho record malament, perquè això vol dir que tots els grups parlamentaris, especialment evidentment els de l'oposició, l'han estudiada amb atenció i han fet les aportacions que han estimat oportunes amb tota la bona voluntat i amb tot el seu saber i crec que això és digne de reconeixement i de reivindicació.

Per això també, com no podia ser d'altra manera, la ponència ha estat una ponència... no sé si llarga o curta, sis sessions, però sí que crec que necessària en el seu format i en l'anàlisi dels articles perquè parlem de coses molt importants per a la nostra comunitat, complicades i complexes, algunes amb una càrrega ideològica important, que el Sr. Carbonero reconeixia, el Sr. Abril també i jo també, per això pertanyem a tres formacions polítiques diferents i crec que això no només no és dolent, sinó que és part de la riquesa de la nostra societat i de la nostra democràcia, però que també ens posam a fer feina i som capaços d'arribar a grans acords en moltes qüestions.

Deien les xifres els meus companys i no les repetiré, tenc al voltant d'unes 170 esmenes entre..., cap a un 40%, entre les que s'han transaccionat, les que s'han admès i les que s'han retirar. La conclusió per a mi és una: avui aprovam un projecte millor del que va entrar gràcies a la voluntat de totes les forces polítiques tant de l'oposició com del Govern i crec que això és el primer que hem de destacar.

Entrant en les qüestions que em plantejaven..., especialment el Sr. Carbonero, que eren qüestions concretes, intentaré contestar sense perjudici que d'aquí a dia 11 en parlem, crec que seria anar en contra de la filosofia que hem seguit tots, que és el rigor, si ens posàssim ara a suspendre la sessió i intentar transaccionar articles perquè això és perillosíssim en urbanisme i especialment vostè, Sr. Carbonero, que és de nosaltres el que més experiència té en aquesta matèria, sap que no es pot mai canviar ni corregir un article sense tenir en compte el seu conjunt.

El que sí intentaré és argumentar-li molt breument el perquè dels articles 29, 67, 41.e), que vostès ens plantejaven.

L'article 29. L'article 29, que són les definicions del que és dotació, del que és transformació, hem intentat, no sé si aconseguit i el director general li explicava..., perquè això és un tema realment complicat, li reconec que ja em va passar amb la 7/2012 i ara també, que és probablement un dels temes, almenys als juristes, probablement als tècnics no els passa, que ens costa distingir i delimitar perfectament el que són..., quines actuacions són de transformació, quines són de reordenació, quines són de dotació.

El cert és que la modificació introduïda a la Llei del sòl l'any 2013, crec que ens ve a aclarir bastant la qüestió que vostè deia del que és dotació i del que no és dotació, de tota manera... i crec que és la guia que hem de seguir i és la guia que hem intentat seguir i que creim que ho reproduceix; de tota manera, li ho repetesc, independentment no crec que... repetesc, crec que obraríem amb tremenda irresponsabilitat si ara ens posàssim a fer ajusts redactats perquè el tema és complicat, en podem parlar i si realment som capaços de trobar una manera en què diguem el que diu la llei estatal i que s'entengui millor, escolti, vull dir..., el tarannà o com li vulguem dir és exactament el mateix.

L'article 67, amb les normes d'aplicació directa, li record que el Reglament de planejament, l'article 98 i tots els altres, segueixen sent d'aplicació directa gràcies a la disposició final tercera d'aquesta llei, sí, és d'aplica... mentre no s'aprovi un reglament desenvolupador de la llei per part dels consells insulars, la disposició addicional tercera ens diu que és d'aplicació el Reglament de planejament, per tant, l'article 98 del Reglament de planejament continua sent d'aplicació.

Pel que fa al tema de les reserves de VPO, em preguntava per què el reglament el fa el Govern, el reglament el fa el Govern i no els consells insulars per una qüestió de distribució de competències. Els reglaments urbanístics els fa evidentment el consell, que és qui és competent des de 1990 en matèria urbanística, el reglament en matèria d'habitatge el farà el Govern perquè és qui és competent en matèria d'habitatge i per això aquesta diferenciació.

Nosaltres, les excepcions que hem posat, sí que pensam que casen perfectament amb la llei estatal i no... no ha comentat per la manca de temps cap cas concret que vostè consideri que no és així, sens dubte nosaltres... a més, vostè ho ha comentat i és així, és un tema que s'ha debatut amb motiu de la 7/2012, que es va arribar a acords amb l'Estat en aquest sentit i si vostè ha detectat algun punt concret, que no l'ha concretat, però en la segona intervenció podem entrar-hi perquè no record que ho debatéssim en ponència, tal vegada se m'ha oblidat, evidentment en podem parlar, però per damunt del que són les qüestions concretes, Sr. Carbonero, li agraeisc infinitament el to en comissió i ara... i la feina feta. Crec que probablement ningú no ho reconeixerà, però els operadors jurídics i tècnics dels ajuntaments i consells insulars es beneficiaran de la feina que tots hem fet, i vostè d'una manera molt especial.

Pel que fa referència al Grup MÉS, en primer lloc, crec, Sr. Abril, que vostè té molt de mèrit perquè agafar una llei d'aquestes característiques quan és la primera vegada que un du un tema urbanístic és una feina complexa, dura, avorrida fins a l'infinit i... va tenir a més un gran predecessor que n'era un gran coneixedor, com era el Sr. Alorda que és qui havia redactat les esmenes, li he de dir que la seva participació, la seva col·laboració i la seva actitud en ponència la trob impecable i crec que ha facilitat molt la feina feta.

Quant a les qüestions plantejades, crec que realment és veritat que vostès i nosaltres en moltes coses pensam diferent, però sí que també és veritat que hem estat capaços d'arribar a molts d'acords. Si no m'he equivocat amb els números, els hem acceptat 56 esmenes i n'hem transaccionat 22, a vegades no estam tan lluny en moltes coses com pot semblar, en algunes sí. Li repetesc el que deia abans, és que si no per què hi hauria tres paperetes diferents per triar a l'hora de les eleccions, seria una cosa realment preocupant el pensament únic i això no existeix i tots són respectables.

Vostè ha destacat el que jo qualificaria de línies vermelles, però em serveix el que vostè ha dit al final un poc per contestar tota la intervenció, per explicar-li el perquè. El Govern del Sr. Bauzá, el conseller Company ho ha explicat moltes vegades, ens ho va explicar en comissió el director general i n'hem parlat nosaltres els diputats, el Partit Popular no té cap interès a desordenar res amb les disposicions, precisament el que ha volgut és ordenar el que existeix. Vostè ha dit una cosa molt interessant: la sensació que tenc és que amb els articles ordenam i amb les disposicions desordenam, no, això no és així. Què ha desordenat?, ha desordenat molts d'anys on tothom ha governat, on ha canviat també la percepció social, no és el mateix com la gent als anys setanta i vuitanta veia els paisatges, el medi ambient i l'urbanisme que com el vivim l'any 2014, tota la societat ha canviat, però el fruit de tots aquests anys, de la inacció de totes les administracions de tots els colors polítics, és que a dia d'avui tenim una sèrie de problemes damunt la taula que hem de resoldre i és el que nosaltres hem intentat des del primer moment en què vàrem arribar al Govern.

A mi, el que m'ha sabut greu és que envers de presentar esmenes de supressió a la disposició transitòria desena, que no és d'amnistia, el que va amnistiar els habitatges és en els vuit anys que tenien de termini no fer-los enderrocar, aquella va ser la data de l'amnistia, la data en què el batlle de torn, qui fos, no va obrir l'expedient oportú dins els vuit anys que hi havia i va ordenar l'enderroc d'aquella obra il·legal.

A dia d'avui simplement estam reconeixent una realitat i intentant posar-hi remei. M'hagués agradat que haguéssim pogut discutir de com li posàvem remei, realment les seves alternatives han estat la supressió, i nosaltres creim que seguir mirant cap a una altra banda, no és el que hem de fer o almenys nosaltres no ho volem continuar fent. Creim que aquí som..., som conscients que això té un desgast polític, que hi haurà gent que hi estarà a favor i gent que hi estarà en contra, que hi ha gent que ho trobarà injust i gent que ho trobarà una solució, n'hi haurà per a tots els gustos, probablement a totes les forces polítiques uns pensaran una cosa i uns altres en pensaran una altra, però el que sí cert i el denominador comú de totes les disposicions és buscar solucions.

Ens hagués agradat que haguessin posat solucions damunt la taula que no fossin la supressió, també ho entenc, vull dir, realment a l'oposició determinades coses són més fàcils i no suposa cap desgast que sí que has d'assumir quan governes, però bé, això ho assumim perquè és la posició que ens han encomanat els ciutadans, al que nosaltres ens hem compromès i el que volem fer.

Acab dient que crec que amb aquesta llei estam millor de com estàvem abans, hem donat una passa important i vull acabar com havia començat, moltes gràcies a tots per la seva col·laboració.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al torn en contra, per part del grup parlamentari..., perdó, passam al torn de rèplica, el Grup Parlamentari Socialista té un temps de cinc minuts, però si en volen més serem magnànims.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Marí, bé, no insistiré en les qüestions aquestes perquè en part és veritat que és un tema complex, però si el meu objectiu, que era que s'hi fixassin, que reflexionassin sobre aquestes qüestions s'aconsegueix, ja don el torn per ben emprat.

Un parell de reflexions per acabar, primera, el Sr. Abril s'ha referit al tema del paisatge, i és veritat que la llei de la qual aquesta du causa i no dic que sigui una còpia només de la llei del Sr. Vicens del Consell Insular de Mallorca perquè hi ha hagut altres fonts, és veritat que aquella llei tenia un contingut paisatgístic i, de fet, es va incorporar una llei de paisatge que s'havia fet de manera separada i per tant, al final, semblava que hi havia un cert consens que una llei del sòl de la nostra comunitat autònoma incidís molt en el tema de paisatge. Després han vingut la 2/2008 i la 8/2013, a la qual vostè feia referència que han determinat que el dret al paisatge és un dret reconegut per la Llei del sòl estatal i, per tant, aquí ja és un tema ja més seriós i que efectivament entre altres mancances, entre altres grans buits aquesta llei hauria d'haver posat més esment o posar esment, posar el focus de l'atenció no només en determinats problemes i més en els temes més de caràcter general, d'interès general com és el tema del paisatge.

Per què em fix en això?, perquè realment l'article 98 del Reglament de planejament que vostè diu que continua vigent fins que el consell insular redacti, els consells insulars respectius redactin el reglament, doncs si a vostès els sembla bé que quedi vigent, per què l'alteren? Per què alteren el seu contingut d'una manera tan clara i tan rotunda? Per què li diuen norma d'aplicació directa, quan és una norma d'aplicació diferida que no té cap tipus de relació amb les normes d'aplicació directa ben enteses?

A més, li diré una cosa que vostè ja sap, el reglament del Consell Insular de Mallorca, com a mínim el de Mallorca està redactat i té més de 200 articles i ja l'hem vist segurament vostè i jo, ja l'hem vist. Per tant, això caurà demà passat si la llei té una *vacatio legis* de tres mesos, com diuen, d'aquí tres mesos tendrem el reglament del Consell de Mallorca aprovat. Per tant, no em digui que l'article 98 seguirà vigent, tres mesos dins el

període de vigència d'una llei no és res, res, s'ho carreguen. I per tant, apel·laria a la responsabilitat i un poc també a la tradició i a la voluntat de la llei estatal a l'hora de defensar el paisatge, que aquest tema com a mínim, ja no volem regular el paisatge, no volem introduir més..., bé, però com a mínim les normes d'aplicació directa que defensen el paisatge, aquestes quedassin incloses sense alteració.

I ja per acabar, una reflexió de caràcter general perquè la portaveu del Partit Popular ha fet unes reflexions també de caràcter general. Jo voldria dir que és ver que aquesta és la primera vegada que una llei del sòl ve a comissió, no és la primera vegada que s'intenta, ni molt manco, però sí que ve a comissió, passarà a ple i s'aprovarà, però precisament per això, precisament per això, perquè aquesta llei serà vigent, hem de ser molt, molt rigorosos. I jo voldria dir que, efectivament, tots els que hem participat en ponència, hem intentat en la mesura de les nostres possibilitats, arribar a acords, hem intentat millorar el text per responsabilitat, però no per convicció, per responsabilitat, perquè nosaltres des de fa molts d'anys, la passada legislatura inclosa, no creïem que aquest tipus de llei del sòl fos la més adient per a la nostra comunitat. Nosaltres pensàvem, i així ho afirmàvem, que era més adient una llei més curta, una llei de mínims, una llei bàsica que fos desenvolupada pels consells insulars en qüestions de la seva competència. I bé, al final quedarà aprovada, permetin-me que ho digui, sense cap tipus de... i no vull rompre aquest idil·li que avui hem començat, Sra. Marí...

(Algunes rialles)

No, no el vull rompre. Però em permetrà que digui que des del meu punt de vista, aquesta és una llei antiga, és una llei a l'antiga, no és una llei que reflecteixi l'estructura de la llei estatal. Pensi que la llei estatal, la 2/2008, va ser aprovada quan hi havia un govern a Madrid del Partit Socialista. La 8/2013, la de rehabilitació, reforma i renovació urbanes, ha estat aprovada amb un govern del Partit Popular a Madrid. Quines diferències hi ha entre les dues? Cap ni una, una desenvolupa continguts que a la llei de 2008 havien quedat manco..., però són lleis perfectament assimilables i no hi ha disputa en relació a això. I a mi el que em sap greu dir-los és que molt probablement amb aquesta llei, governi qui governi, jo ja no som tan optimista en aquest aspecte com el Sr. Abril, que diu si nosaltres entram ..., no, no, m'és igual, governi qui governi, si governa el Partit Popular també aquesta llei en un termini curt l'haurà de canviar, perquè no reflecteix la solució a les greus problemàtiques urbanístiques i territorials que té la nostra comunitat.

Res més i moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Grup Parlamentari MÉS té un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Molt breu. Agraesc les paraules de la diputada Marí, tot i que també li he de dir que crec que no és just que d'alguna manera se digui que hem tengut una posició còmoda per esmenar simplement la supressió de la disposició transitòria desena, perquè pràcticament els hem fet un tractat sobre sòl rústic, que és ver que la transitòria desena és molt concreta, però evidentment afecta un tema de les víctimes del procés de rururbanització de les Illes Balears que hem patit en els darrers 15, 20 anys, que és el rústic.

I ja li dic, a més estam disposats a parlar, perquè evidentment nosaltres som dels que ens volem enfrontar als problemes i no mirar cap un altre costat. De fet, per què hauria de servir aquesta llei? Perquè tenim un territori limitat, evidentment perquè a més el territori és on hi feim la vida, és on d'alguna manera es condiciona l'activitat humana, més en el nostre cas fa falta que això estigui ordenat i ben ordenat i s'arribi al màxim consens, a tot el que sigui possible i que hi hagi diàleg. Nosaltres, insistesc que és un dels punts dèbils que a la ponència, a la comissió i segurament a tot allò que haurà estat el tràmit parlamentari ha anat bé, però pensam que valdria la pena tal vegada haver estat sis mesos parlant-ne, abans d'arribar fins i tot al tràmit parlamentari i segurament hauríem sobrepassat en el nostre cas aquest 33% d'esmenes aprovades.

I sobretot haguéssim posat les bases d'una normativa de futur per no anar endavant i enrere com ha dit vostè, no és que això posi ordre i uns hagin anat endavant i uns hagin anat enrere. Jo també vull fer una mica de memòria històrica i recordar que dreta i esquerra històricament havíem legislat..., de fet pareixia que hi havia una carrera per protegir el territori. I del primer Matas, una de les seves primeres propostes estrella varen ser les DOT, que ja em pareixeria bé que vostès plantegessin una cosa així i parlar clarament de limitar el creixement. El segon Matas ja canvia totalment això i s'apunta a la bombolla i des de llavors sí que hi ha hagut anades endavant i enrere. I evidentment s'ha de posar ordre a tot això.

El problema, però, per a nosaltres és també d'una idea de concepció de per on s'ha de créixer. Els problemes s'han d'afrontar, tenim construccions que fa molts d'anys que estan en una situació il·legal o al·legal, però la llei per exemple, parla molt poc de créixer, nosaltres som partidaris de créixer però damunt la trama urbana existent. Temes, abans n'he esmentat un parell, però tot allò que fa referència a rehabilitació, etc. està molt poc contemplat aquí i si no és a una llei com aquesta, on ha de ser?

I ja està. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem a la votació de la transacció de l'esmena ... Ai, perdó, ho sento molt.

Torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

No els exhauriré, Sra. Presidenta. Faig com abans Sr. Abril, en la darrera frase que crec que coincidim al cent per cent. Si hi ha una cosa que caracteritza aquesta llei és que incentiva que es creixi dins la trama urbana i desincentiva que es creixi a l'urbanitzable. És a dir, hi ha una diferència de tractament precisament per afavorir això, vostè sap que amb la normativa actual a qualsevol promotor li sortia molt més a compte desenvolupar urbanitzable, que no reordenar el sòl urbà. Nosaltres hi creim fermament i és un dels puntals d'aquesta llei, si no, fixi's en el tema de dotacions, cessions, etc., que es creixi dins el que hi ha, que es reordeni, que es reformi, que es reurbanitzi i que no creixem fora. Els límits de creixement no els fixarà la Llei del sòl, això és ordenació del territori, tenim les DOT i els plans territorials i aquí no podem ni hem de ficar-nos-hi, perquè no és la funció d'aquesta norma, seria una ingerència. Però el que sí fa aquesta norma és fomentar que el que es faci sigui a un lloc i no sigui a l'altre. Per a mi és una de les grans qualitats d'aquesta norma.

Sr. Carbonero, una llei de mínims o no. Jo record la legislatura passada que aquí n'hi havia per a tots els gustos, MÉS sobretot era partidari de fer un codi, una compilació, encara hi seríem, i tant vostès com nosaltres pensàvem en una llei molt més breu, que és aquesta. Nosaltres no trobam que sigui una llei antiga, segueix l'estructura perfectament de la llei estatal i l'adapta a les Illes Balears, ni més ni manco. Ara introdueixen el tema del paisatge. Jo crec que aquesta llei el que ha fet, i en això podem diferir perquè és una qüestió de criteri, és no entrar en qüestions sectorials, que es pot discutir si el paisatge ho és o no, però el cert és que la immensa majoria de comunitats autònomes han legislat paisatge per separat. Igual que no hem entrat en qüestions pròpies de la llei que ordena el tema mediambiental, patrimonial, per què? Perquè són temes molt complexos i que han de ser tractats de forma diferenciada, i vostès saben perfectament que sempre hem fet una remissió a la norma sectorial sobre aquestes qüestions. Per tant, el tema del paisatge crec que també s'ha resolt d'aquesta manera, si bé reconec que aquestes qüestions són opinables i que un vol fer un gran compilació i nosaltres hem optat per una qüestió molt més curta, però pensam també que molt més realista.

Res més. Gràcies a tots. I si la presidenta vol, ja podem passar a la votació.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem a la votació de la transacció a l'esmena RGE núm. 13093 de la Sra. Font, relativa a la disposició addicional 9.

Vots en contra?

Vots a favor?

Bé, entenc que hi ha unanimitat.

Transaccions a les esmenes RGE núm. 13244 de l'article 52; 13250 relativa a l'article 130; 13252, relativa a l'article 135 i 13256, relativa a l'article 140.

Vots en contra?

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Podria dir de qui són les esmenes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Del Sr. Pastor.

Vots en contra?

Vots a favor? 9.

Vots en contra?

Abstencions? 5.

A continuació passarem a la votació de les esmenes, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta de les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista. Volen que les llegeixi una per una o les podem votar en bloc?

També farem la votació del Grup Parlamentari MÉS, bé tenen l'ordre ... agrupar i les que han fet la Sra. Margalida Font i el Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Vots a favor?

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Sra. Presidenta, a nosaltres ens agradaria que no es votassin a la vegada les esmenes del nostre grup i les del Sr. Pastor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, doncs començarem fent la votació del bloc del Grup Parlamentari Socialista, juntament amb les de la Sra. Margalida Font i les de MÉS. Farem la votació de totes, menys de les del Sr. Pastor.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

Abstencions?

Queden rebutjades.

Passam al punt B, si cap grup no demana votació separada ... No, ara farem la votació de les esmenes del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Vots a favor?

EL SR. BONED I ROIG:

Sra. Presidenta. Per una qüestió d'ordre, ...

(Intervenció inaudible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Això és el que fem ara, les que hem deixat fora, les farem ara. Les RGE núm. 13239 i 13251 que hem tret...

D'acord, farem la votació de les RGE núm. 13239 i 13251/13 del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Vots a favor? 4.

Vots en contra? 9.

Abstencions? 1.

En conseqüència queden rebutjades.

Si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta de les esmenes que ha fet el Grup Parlamentari MÉS. Volen que les llegeixi? I la RGE núm. 13049/13 de la Sra. Margalida Font i Aguiló.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queden rebutjades.

Si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta de les esmenes RGE núm. 13110, 13132, 13141, 13163 i 13211 del Grup Parlamentari Socialista; RGE núm. 13059 de la Sra. Margalida Font i Aguiló, i RGE núm. 13240/13 del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Vots a favor?

(Remor de veus)

Perdó?

Bé, idò treim fora la del Sr. Antoni Pastor.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queden rebutjades.

I passam a votar la del Sr. Pastor RGE núm. 13240/13.

Vots a favor? 4.

Vots en contra? 9.

Abstencions? 1.

En conseqüència queda rebutjada.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació de l'esmena RGE núm. 13241/13 del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Vots a favor? Cap.	<i>(Remor de veus)</i>
Vots en contra? 13.	Títol II; dels articles 39, 43, 45, 46 bis i 48; de la denominació del capítol 2 del títol II; de l'article 50...
Abstencions? 1.	<i>(Continua la remor de veus)</i>
En conseqüència, queden rebutjades.	Títol II; de l'article 31; de les denominacions del títol II i del capítol 1 del títol II; dels articles 39, 43, 45, 46 bis i 48; de la denominació del capítol 2 del títol II; de l'article 50; de la denominació del capítol 3 del títol II; dels articles 54, 55, 58 i 61; de la denominació del capítol 4 del títol II; dels articles 63, 64 i 66; de les denominacions de capítol 5 del títol 2; dels articles 63, 64 i 66; de les denominacions del capítol 5 del títol 2, del títol 3 i del capítol 1 del títol 3; dels articles 68, 69, 70 i 71; de la denominació del capítol 2 del títol 3; dels articles 74, 75 i 76; de la denominació del capítol 3 del títol 3; de l'article 77; de les denominacions de les seccions primera i segona del capítol 3 del títol 3; dels capítols 4 i 5 del títol 3, i dels capítols 2 i 3 del títol 4; de l'article 110; de les denominacions del capítol 2 del títol 5, i de la secció primera del capítol 2 del títol 5; de l'article 113; de la denominació de la secció segona del capítol 2 del títol 5; de l'article 119; de la denominació del títol 6; de l'article 120; de les denominacions del títol 7 i dels capítols 1 i 2 del títol 7; de l'article 137; de les denominacions del capítol 3 i del títol 7, i de la secció cinquena del capítol 5 del títol 7; de la secció tercera del capítol 1 del títol 8; del capítol 3 del títol 8, i de la secció primera, capítol 3 del títol 8; i de la disposició transitòria desena bis.
Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes RGE núm. 13242, 13243, 13245, 13246, 13247, 13248, 13249, 13254, 13255, 13257, 13259, 13260, 13262 i 13263/13 del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.	
Vots a favor? Cap.	
Vots en contra?	
Unanimitat en contra, 14.	
Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de l'esmena RGE núm. 13261/13 del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.	
Vots a favor?	
El punt F, sí, perquè les altres s'han retirat i llavors ens queda el punt F...	
<i>(Remor de veus)</i>	
Llavors ens queda la RGE núm. 13261/13, punt F, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.	Vots a favor? 9.
Vots a favor? Cap.	Vots en contra?
Vots en contra? 9.	Abstencions? 5.
Abstencions? 5.	En conseqüència queden aprovades.
En conseqüència queda rebutjada.	Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 4, 8, 12, 14, 15, 18, 37, 38, 44, 46, 47, 59, 78, 79, 83, 84, 85 i 94; de les denominacions del títol quart i del capítol 1 del títol quart; dels articles 114, 115, 130, 139, 141, 142, 143, 146 i 147; de la denominació del capítol 4 del títol 7; de l'article 148; de les denominacions del capítol 5 del títol 7 i de la secció primera del capítol 5 del títol 7; de l'article 149; de la denominació de la secció segona del capítol 5 del títol 7; dels articles 150, 151, 152 i 153; de la denominació de la secció tercera del capítol 5 del títol 7; dels articles 154 i 155; de la denominació de la secció quarta del capítol 5 del títol 7; dels articles 157 i 158; de les denominacions del capítol 1 del títol 8 i de la secció primera del capítol 1 del títol 8; dels articles 159, 160, 161 i 162; de la denominació de la secció segona del capítol 1 del títol 8; dels articles 164 i 165; de la denominació de la secció quarta del capítol 1 del títol 8; dels articles 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173 i 174; de les denominacions del capítol 2 del títol 7 i de la secció primera..., del títol 8, perdó, i de la secció primera del capítol 2 del títol 8; de l'article 175; de la denominació de la secció segona del capítol 2 del títol 8; dels articles 177, 179 i 180; de la denominació de la secció segona
Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de l'esmena RGE núm. 13304/13 del Grup Parlamentari MÉS.	
Vots a favor? 5.	
Vots en contra? 9.	
En conseqüència queda rebutjada.	
Finalment, passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta del títol del projecte, de les denominacions del títol preliminar i del capítol 1 del títol preliminar, dels articles 2, 3, 6, 7, 9 i 11; de la denominació del capítol 2 del títol preliminar; de l'article 17; de la denominació del capítol 3 del títol preliminar; dels articles 19, 20 i 21; de les denominacions del títol I i del capítol 1 del títol I; dels articles 22 i 23; de la denominació del capítol 1 del títol I; dels articles 39, 43, 45, 46 bis i 48...	

del capítol 3 del títol 8; dels articles 182, 183 i 184; de la denominació de la secció tercera del capítol 3 del títol 8; dels articles 185, 186, 187, 189, 190; de la denominació de la secció quarta del capítol 3 del títol 8; dels articles 191 i 192; de la denominació de la secció cinquena del capítol 3 del títol 8; de l'article 193; de les disposicions addicionals segona, tercera, quarta, setena i desena; de les disposicions transitòries primera, cinquena, sisena i novena; i de les disposicions finals primera, tercera i quarta.

Vots a favor?

EL SR. LLETRAT:

Sra. Presidenta, perdonau-me, però la disposició... No he dit res.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò, vots a favor? 9

Vots en contra?

Abstencions?

En conseqüència queden aprovats.

Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 5, 10, 34, 57, 72, 80, 81, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 96, 97, 98, 101, 102, 103, 105, 106 i 107; de les denominacions del títol 5 i del capítol 1 del títol 5; dels articles 111, 112, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 129, 131, 132, 133 i 134.

Vots a favor? 9.

Vots en contra?

Abstencions? 5.

En conseqüència queden aprovats.

Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 24, 25, 26, 29, 30, 32, 41, 41 bis, 51, 56, 60, 62, 67, 108, 109, 116, 118, 136, 138, 140, 145, 156, 163, 166, 178 i 188; de les disposicions addicionals primera, cinquena, sisena, vuitena i novena; de les disposicions transitòries tercera, quarta, setena, vuitena i desena; i de la disposició derogatòria única.

Vots a favor? 9.

Vots en contra? 5.

En conseqüència queden aprovats.

Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 1, 13, 36, 42, 49, 82, 100, 135 i 176; i de la disposició transitòria segona.

Vots a favor? 9.

Vots en contra? 3? 4? 4.

Abstencions? 1.

En conseqüència queden aprovats.

Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 16, 35, 40, 53, 86, 85, 89 i 104; i de la disposició final segona.

Vots a favor? 9.

Vots en contra? 4.

Abstencions?

Queden aprovats. Abstencions, 1, perdó. Queden aprovats.

Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 27, 28, 52, 65, 117, 144, i de l'exposició de motius.

Vots a favor? 9.

Vots en contra? 1.

Abstencions? 4.

En conseqüència queden aprovats.

Si cap grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 33 i 73.

Vots a favor? 9.

Vots en contra? Cap.

Abstencions? 5.

En conseqüència queden aprovats.

En conseqüència queda...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Si em permet, Sra. Presidenta... Hem detectat un error a la disposició addicional tercera, 2.g), on diu "altres implantacions" hauria de dir "altres instal·lacions". Ho dic com a correcció d'errors, a efectes que consti en acta que es pot corregir per part de...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no hem acabat.

En conseqüència, queda dictaminat el Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

Així mateix se'ls recorda que, d'acord amb l'establert a l'article 125 del Reglament de la cambra, els grups parlamentaris, dins les 48 hores següents a la data d'acabament del dictamen, en escrit adreçat a la Molt Hble. Sra. Presidenta de la cambra, hauran de comunicar els vots particulars i les esmenes que, havent estat defensats i votats en comissió i no incorporats al dictamen, pretenguin de defensar en el ple.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.
Bona tarda.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS